

At a glance just some self-explaining photocopies:

The Dominicans say that the expression *Spiritus principalis* is to be found in the Coptic pontifical as *Spiritus hegemonicus*. This they claim to be a proof for the validity of the prayer of Paul VI. But the same term *Spiritus hegemonicus* is to be found in the benediction of a Coptic abbot with laying on of hands: Denzinger, *Ritus orientalium in administrandis Sacramentis*, vol. 2, page 17

Converte te ad occidentem, pone manum tuam super caput ejus et dic hanc orationem, epiclesin (ἐπίκλησις) 1.

Dominator 2 Domine Deus omnipotens, Pater Domini nostri et Dei nostri et Salvatoris (σωτήρ) nostri Jesu Christi, qui nosciscis omnia antequam fiant, tu es, qui elegisti servum tuum N., ut sit in patrem et hegumenum horum servorum tuorum, qui sunt in loco uno in consensu (ὁμόνοια) bono propter nomen tuum. Propterea suppliciter rogamus et obsecramus bonitatem (ἀγαθότης) tuam 3, amator hominum, ut (ὅπως) respiciendo respicias super eum et benedicas ei („benedicas ei“ deest in textu Arab.) 4 et purifices eum per adventum super eum Spiritus tui Sancti, et subvenias ei 5 in omnibus bonis (ἀγαθόν), et des ei sapientiam (σοφία) et virtutem per Spiritum tuum Sanctum in irreprehensibilitate die ac nocte. Concede autem (δός) ei, Domine noster 6, spiritum hegemonicum 7 (ἡγεμονικόν) lenitatis, charitatis (ἀγάπη), patientiae (ὕπομονή) et benignitatis (χρηστός), ut (ἵνα) placeat tibi in operibus bonis, se praebens formam (τύπος) illis, qui ipsi subjecti sunt, in actione sua, et doceat eos mandata (ἐντολή) legis (νόμος) tuae, et curam gerat eorum et custodiat eos in puritate et charitate (ἀγάπη), ut (ὅπως) sint sancti et immaculati 8, ut adducat eos ad Christum sponsum verum 9 coelestem, hostiam (θυσία) puram et vivam et acceptabilem 10, ut impleatur in eo quod scriptum est: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. In gratia etc. 11

Compare this with the Coptic Pontifical for the consecration of a bishop, Denzinger, page 24:

Spiritus tui⁷ hegemonici (ἡγεμονικόν), quem⁸ donasti Apostolis sanctis tuis in nomine tuo⁹. Da igitur (οὖν) hanc eandem gratiam super servum tuum N, quem elegisti in episcopum, ut pasceret gregem tuum sanctum, et ut tibi esset in ministrum irreprehensibilem, orans ante benignitatem (ἀγαθός) tuam die ac nocte, congregans (conservans?) numerum (ἀριθμός) salvandorum, offerens tibi dona (δῶρον) in sanctis ecclesiis¹⁰. Ita, Pater¹¹ omnipotens, per Christum tuum, da ei unitatem¹² Spiritus Sancti tui, ut (ὡςδὲ) sit ipsi potestas dimittendi peccata secundum (κατά) mandatum (ἐντολή) unigeniti tui Filii Jesu Christi Domini nostri, constituendi clericos (Κληρος, Arabs: Clericos) secundum (κατά) mandatum ejus¹³ ad sanctuarium¹⁴ (ιερατεῖον), et solvendi vincula omnia ecclesiastica, faciendi domos novas orationis¹⁵ (εὐκτήριον), et sanctificandi (ἀγιάζων) altaria (θυσιαστήριον); et placeat tibi in mansuetudine et corde

Note that the Coptic pontifical is clearly speaking that the bishop must “*constituendi clericos secundum mandatum ejus ad sanctuarium*”. Now have look at the version which Dom Botte introduced into the *Consilium*, which is the file containing the results of the preparing commission in 1967, page 53, the following text:

tuum sanctum et ut sit tibi in ministrum irreprehensibilem, orans ante benignitatem tuam die ac nocte, congregans numerum salvandorum, offerens tibi dona in sanctis ecclesiis. Ita, Pater omnipotens, per Christum tuum, da ei participationem Spiritus Sancti tui, ut sit ei potestas dimittendi peccata secundum mandatum ejus ad sanctuarium et solvendi vincula omnia ecclesiastica, faciendi domus novas orationis et sanctificandi altaria; et placeat tibi in mansuetudine et corde humili, offerens tibi in innocentia et irreprehensibilitate sacrificium incruentum, mysterium huius Testamenti novi in odorem suavitatis.

He erased the part “*constituendi clericos secundum mandatum ejus ad sanctuarium*” and shortened it to “*dimittendi peccata secundum mandatum ejus ad sanctuarium*”. Although the Dominicans did not use this text, they neither revealed this fake. The faked text is to be found in the archives of Trève (Trier, German Liturgical Institute), where Father Pierre Marie went with Father Gaudron. What did they do there?

On page the 100 of LE SEL DE LA TERRE we are learning that Dom Cagin presents a text from Denzinger, the ordination of a Maronite metropolitan. Dom Cagin tells us, where the text is to be found in Denzinger's book, which the Dominicans mention, too. The way Avrillé is presenting the indication misleads the reader to the idea that we are talking about a valid sacramental prayer for laying on of hands

III. FORMULE DE L'ORDINATION ÉPISCOPALE 279

λοῖς 92 σου τοῦ αἰωνίου Θεοῦ. 93. 94. 95. 96. 97-100. 101 δὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου 102-109. 110 καρδιογνώστα θέε, 111. 112 ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τόνδε, ὃν ἐξελέξω εἰς ἐπίσκοπον, 113 (= 116). 114. 115 ποιμαίνειν τὴν ἀγίαν σου ποιμνὴν 116 καὶ ἀρχιερατεῦσιν σοι, ἀμέμπτως 117. 118. 119 λειτουργοῦντα νυκτὸς καὶ ἡμέρας 120 καὶ ἐξυλασκόμενόν σου τὸ πρόσωπον, 121. 122 ἐπισυναγαγεῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν σωζομένων 123-124. 125 καὶ προσφέρειν σοι τὰ δῶρα τῆς ἀγίας σου ἐκκλησίας. 126-129. 130 δὸς αὐτῷ, δέσποτα παντοκράτωρ, διὰ τοῦ Χριστοῦ σου 131. 132 τὴν μετουσίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅστε ἔχειν ἐξουσίαν 133 ἀφιέναι ἁμαρτίας κατὰ τὴν ἐντολήν σου, 134. 135 διδόναι κλήρους κατὰ τὸ πρόσταγμα σου, 136 λύειν δὲ πάντα σύνδεσμον 137-138. 139 κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκας τοῖς ἀποστόλοις, 140. 141. 142 εὐαρεστεῖν δὲ σοι ἐν πραότητι καὶ καθαρῇ καρδίᾳ, 143 ἀτρέπτως, ἀμέμπτως, ἀνεγκλήτως 144. 145. 146. 147. 148 προσφέροντά σοι 149 καθαρὰν καὶ ἀναίμαρτον θυσίαν ἣν διὰ Χριστοῦ διέταξω 150 τὸ μυστήριον τῆς καινῆς διαθήκης, 161 εἰς ὁμηγνυμένην εὐωδίαν 152 διὰ τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, 153 δι' σὺ σοι δόξα, τιμὴ καὶ σέβας 154. 155 ἐν ἁγίῳ πνεύματι 156. 157. 158 νῦν καὶ ἀεὶ 159 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων... 160 Ἀμήν.

Consécration du Métropolitain Maronite (MM)

(DENZINGER, *Ritus Orientalium*, II, 108 et 100)

1 Tu es, Domine Deus, 2-3 (= 36). 4 (= 39). 5-6. 7 qui omnia continens, 8. 9 qui solus es sine principio 10 et sine fine, 11. 12 qui in sæculum permanes et ante tempora existis 13 qui in nulla re deficiis 14 et causa omni superior es 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21 qui incomparabilis es, 22. 23. 24 (= 40). 25. 26 qui nosti, quod erit, antequam fiat, 27 et cui nota sunt ea quæ sunt occulta, 28 qui super omnia es. 29-30. 31. 32-33. 34-35. 36 qui es Dominus et Deus et Pater unigeniti Jesu Christi Filii Dei, Salvatoris nostri. 37 qui fecisti omnia, 38 cui cura est omnium populorum, 39 qui es Pater misericordiarum et Deus totius creaturæ, 40 qui habitas in excelsis et humilia respicis, 41. 42. 43. 44. 45. 46 qui dedisti definitionem Ecclesie tue 47 per adventum corporalem Christi tui 48 tes-

tificans de Paracleto per apostolos. 49 Et nos harum rerum doctores gratia tua constituimus episcopos 50 sicut eos, quos ab initio definiisti 51 propter stabilimentum populi tui antiquitus, 52. 53-54 Abelem et Seth et Enos et Cainan et Malalaielem et Jared et Henoch et Matusalem et Lamech et Noe et Sem et Melchisedech et Job. 55 Qui apparuisti Abrahamo, Isaaco, Jacobo, Moysi et reliquis patriarchis 56 cum illis fidelibus tuis et tibi placentibus, 57. 58. 59. 60 Aaron sacerdote et Eleazaro ac Phinees, 61 ex quibus constitit sacerdotium 62 et lex testimonii; 63. 64 qui Samuelem elegisti sacerdotem et prophetam 65. 66. 67 et super vasa sanctuarii, quae ad ministerium tuum elegisti, 68. 69. 70-72. 73 ipsum constituisti, ut glorificaretur nomen tuum in eis. 74. 75 Complaceat etiam modo tibi, Domine Deus noster, 76 et per oleum tuum ✠ perque manus nostras 77 (= 84). 78. 79. 80. 81. 82. 83 effunde virtutem praefecturae Spiritus tui 84 super hunc famulum tuum N., 85 ut ministerium exhibeat Filio tuo dilecto Domino nostro Jesu Christo, 86. 87. 88-89. 90. 91 qui voluntatem tuam sanctam honorificavit seu declaravit Apostolis tuis, 92 o Deus saeculorum 93. 94. 95. 96. 97-100. 101. 102-109. 110 Da 111. 112 huic servo tuo ... [115] huic (nempe) quem elegisti, ut esset episcopus [116] 113 (= 116).- 114. 115 [112] ut pascat oves tuas... [112] 116 [112] et primitias sine reatu offerret, purus in conspectu tuo 117. 118. 119 ministerium exhibens die ac nocte, 120. 121. 122 et congregans oves, quas redemisti, 123. 124. 125 offerat tibi oblationes in Ecclesia sancta. 126. 127. 128. 129. 130 Et da ei, Domine Deus omnipotens, per unctionem tuam ✠ 131. 132 laetitiam spiritus sancti, ut potestatem habeat 133 dimittendi peccata secundum verbum tuum 134 et concedat propitiationem juxta promissionem tuam 135 et det confirmationem juxta praecepta tua, 136 et dissolvat ligamina 137-138. 139 juxta potestatem, quam dedisti apostolis tuis, 140. 141. 142 placeatque tibi in mansuetudine et charitate et in corde puro 143 sine mutatione et macula et sine ignorantia 144. 145. 146. 147. 148 offerens tibi 149 sacrificia pura et incruenta: tu, qui per unguentum ordinasti 150 mysteria testamenti novi 151 in odorem suavem 152 per

This prayer is similar to the one of Paul VI., but is it a prayer for the laying on of hands? If we follow the pages in Denzinger's book, which are indicated by Dom Cagin, we only find general notes on page 108 and on page 200 we find a prayer to anoint the head of the ordained (caput ordinati):

quod est in manibus ejus, Ecclesiam sanctam sicut sponsam dilectam exorna et custodi, quia tibi per omnia convenit gloria et honor una cum Filio tuo dilecto et Spiritu tuo Sancto et consubstantiali, nunc.

Deinde accipit de manu ejus evangelium et orat:

Tu es, Domine Deus, qui omnia contines, qui solus es sine principio et sine fine, qui in saeculum permanes et ante tempora existis, qui in nulla re deficis et causa omni superior es, qui incomparabilis es, qui nosti, quod erit, antequam fiat, et cui nota sunt ea, quae sunt occulta, qui super omnia es, qui es Dominus et Deus et Pater unigeniti Jesu Christi Filii Dei, Salvatoris nostri, qui fecisti omnia, cui cura est omnium populorum, qui es Pater misericordiarum et Deus totius creaturae, qui habitas in excelsis et humilia respicis, qui dedisti definitionem Ecclesiae tuae per adventum corporalem Christi tui testificans de Paraclyto per Apostolos. Et nos harum rerum doctores gratia tua constitutus episcopos sicut eos, quos ab initio definiisti propter stabilimentum populi tui antiquitus, Abelem et Seth et Enos et Cainan et Malalalelem et Jared et Henoch et Matusalem et Lamech et Noe et Sem et Melchisedech et Job. Qui apparuisti Abrahamo, Isaaco, Jacobo, Moysi et reliquis patriarchis cum illis fidelibus tuis et tibi placentibus, Aaron sacerdote et Elezaro ac Phinees, ex quibus constituit sacerdotium et lex testimonii; qui Samuelem elegisti sacerdotem et prophetam et super vasa sanctuarii, quae ad ministerium tuum elegisti, ipsum constituisti, ut glorificaretur nomen tuum in eis.

Hic ungit caput ordinati chrismate tribus vicibus in crucis formam) dicens:*

Complaceat etiam modo tibi, Domine Deus noster, et per oleum tuum † perque manus nostras effunde virtutem praefecturae Spiritus tui super hunc famulum tuum N., ut ministerium exhibeat Filio tuo dilecto Domino nostro Jesu Christo, qui voluntatem tuam sanctam honorificavit seu declaravit Apostolis tuis, o Deus saeculorum. Da huic servo tuo, ut pascat oves tuas, huic (nempe) quem elegisti, ut esset episcopus et primitias sine reatu offerret, purus in conspectu tuo ministerium exhibens die ac nocte et congregans oves, quas redemisti, offerat tibi oblationes in Ecclesia sancta.

Deinde iterum pontifex hic ungit volas manuum ejus in crucis formam a pollice dexterarum ad indicem sinistram et a pollice sinistram ad indicem dexterarum, tum utramque claudit dicens et orans:

Et da ei, Domine Deus omnipotens, per unctionem tuam † laetitiam Spiritus tui Sancti, ut potestatem habeat dimittendi peccata secundum verbum tuum et concedat propitiationem juxta promissionem tuam et det confirmationem juxta praecepta tua et dissolvat ligamina juxta potestatem, quam dedisti Apostolis tuis, placeatque tibi in mansuetudine et caritate et in corde puro sine mutatione et macula et sine ignorantia offerens tibi sacrificia pura et incruenta; tu, qui per unguentum ordinasti mysteria Testamenti Novi in odorem suavem per Filium tuum Jesum Christum,

*) Uctiones hic introductas fuisse a Stephano Aldoensi saec. XVII. exeunte vel XVIII. ineunte, vidimus T. I. p. 137.

In fact, this text is not speaking of the power of ordination, but mentions the confirmation instead. The editors of this rite saw maybe an analogy and a link between the unction of the head and the sacrament of confirmation. The two prayers for the laying on of hands are to be found elsewhere in the pages 194 and 195. Do the Dominicans describe them?

Et extollit vocem suam.

Et inveniatur misericordiam coram te et accipiat etiam auxilium a gratia tua donumque remissionis a te suscipiat.

*Et concertitur ad ordinandum et ponit super caput ejus ac metitur, episcopi autem manibus suis tenent sanctum evangelii librum super manus pastoris et alii sustinent fabella super evangelium; et tunc pastor elevat manus suas et extendit brachia sua et demittit tribus vicibus super caput ejus, qui ordinatur. **)*

Et pastor orat.

Deus, qui universam Ecclesiam tuam per istos pontifices in manus impositione exornas, tu, qui omnia potes, etiam hunc servum tuum, quem dignum praestitisti, qui a te recipiat sublimem episcoporum ordinem, exorna omnibus virtutibus et stabilitate ac pace sustine eum et imple omnibus fidei proprietatibus et charitate ac virtute et sanctitate per illuminationem Spiritus tui vivi et Sancti atque vivificantis, et non jam per impositionem manus meae infirmae, sed per illapsam Sancti Spiritus, ut simus immunes ab omnibus peccatis nostris in die tremendo iudicii et sine macula stemus coram te ac recipiamus mercedem veram per annuntiationem tuam.

Et conversus ad altare dicit:

Gratia tua et miserationibus ac benignitate unigeniti Filii tui et Spiritus tui Sanctissimi, boni.

The second prayer, bottom page 194 – top page 195:

Gratia divina et coeleste donum Domini nostri Jesu Christi, quae omni tempore implet defectus nostros et sanat infirmitatem nostram ac nostra alligat vulnera nostrosque dimittit reatus et curam gerit omnium filiorum sanctae Dei ecclesiae, vocat et promovet hunc N., servum Christi qui hic adest et cum timore, tremore ac fide vera animam suam coram sancto altari humiliavit et oculos mentis suae in altum attollit ad te, qui habitas coelis coelorum, et expectat donum coeleste a gradu presbyterorumad gradum episcoporum.....

The same sort of game like with the ordination of Maronite Metropolitan is played with us in the same page 100 of LE SEL DE LA TERRE, when they talk about the ordination of a Coptic Metropolitan. In fact, this ordination is a supplement to the bishop consecration and conferred at the end of the liturgy. The rubrics clearly say “*postremo*”. Let’s have a look at Denzinger, page 33:

nem gratiarum actionis) et incensat altare, legitur I. Reg. 16, 1—13. Augurant ipsi decem dona Sancti Spiritus, dicentes: Pax, justitia, fides, virginitas, continentia, sapientia, patientia, puritas, charitas et obedientia sint super patrem nostrum, episcopum Amba N. N., et populus respondet: Amen, ita sit. Deinde legitur lectio ex epistolis S. Pauli, altera ex epistolis catholicis et alia ex Actibus apostolorum. Post eam episcopi novum episcopum literas systaticas manu ferentem brachiis tenentes, cum eo processionem in ecclesia instituunt, et in Heikel reversi episcopi manus humeris ejus imponunt eumque ad cathedram ascendere, senior in ipsa sedere facit, et surgere tentantem senior ter in cathedra remanere vi adigit, choro alta voce clamante: Dignus est. Tunc novus episcopus evangelium S. Marci in genus sua assumit; episcopi eum secundum ordinem osculantur, dicentes: dignus est; presbyteri ejus manus osculantur et diaconi cantant, malleolis bacillos ex ebene confectos percutientes. Tum legit evangelium S. Johannis: Ego sum pastor bonus, et quoties haec verba dicit, alii episcopi evangelium capituli ejus imponunt, clamantes: dignus est. Perficit missam, in qua communionem populo distribuit. Qua absoluta ad mensam accedit, in qua supremo loco sedet et benedictionem mensae pronuntiat, et hoc festum per triduum durat in honorem SS. Trinitatis.

De metropolita (Μητροπολίτης, i. s.)*).

Postquam dictae fuerint super eum omnes orationes episcopi (sed (ἀλλά) loco verbi „episcopus“ dicitur „metropolitae“), tunc (sic) subiungitur iis haec oratio postremo.

Dominator**) Domine Deus omnipotens, Pater misericordiarum et Deus omnis consolationis, Pater Domini nostri et Dei nostri et Salvatoris nostri Jesu Christi, qui creasti omnia per virtutem sapientiamque tuam et in consilio tuo firmasti fundamenta orbis terrarum (ὀλοκουμένη), qui nosti omnia antequam fiant, qui ornas coronas iis, qui sunt a te¹, qui dedisti timorem tuum omnibus creaturis, ut sint subjectae potentiae virtutis tuae, qui donasti nos cognitione veritatis tuae, ut sciremus spiritum benignitatis tuae, qui illuminasti ecclesias tuas splendore² ineffabili unigeniti Filii tui, qui elegisti Abraham dilectum tuum ad haereditatem (κληρονομία) fidei, et Enoch sanctum tuum³ transtulisti ad thesauros lucis, propterea quod tibi placuit, qui donasti Moysi mansuetudinem et Aaron plenitudinem sacerdotii, qui unxisti reges ab initio et principes (ἄρχων), ut judicarent populum tuum in veritate, qui non reliquisti altare tuum⁴

¹ R coronas, quae tui muneris sunt. — ² R qui Ecclesiam tuam constituisti, ut splanderet luce. — ³ R deest sanctum tuum. — ⁴ R Araba, et oratio, ut est etiam cooptice in consecratione patriarchae, add. sanctum, coeleste, absque ministerio.

*) Ex originali Coptico Pontificalis Tukiani, collato Renaudotio, cujus codex Seguerianus, complectens ordinationem episcopi et metropolitae, hunc ritum testatur adhibitum fuisse a Joanne, patriarcha LXXXIX. saeculi XV, cum ordinavit Michaellem, El. Buschi, metropolitam Aethiopiae.

**) Oratio incipit in originali Coptico iisdem quibus supra in ordinatione episcopi verbis: Ille qui est Dominator etc. Renaudotius vertit: Qui es Dominus etc.

Denzinger, ritus Orientalium. T. II.

The rubrics do not even mention a laying on of hands. So again this prayer, which resembles to the one of Paul VI. In style is no proof of tradition. But still, none of those prayers is fostering the unctionism of Paul VI.

Let's now speak about one of the worst cases of falsification: the change of *quam* to *quem* of in page 220 of Denzinger's book. The Dominicans pretend in page 125 of LE SEL DE LA TERRE that they looked it up the text themselves and quote Denzinger directly without saying, that they got the quotation from Dom Cagin and Dom Botte.

gloriae tuae nomen tuum et Unigeniti tui; Domine Deus, qui non reliquisti sublime sanctuarium tuum sine ministerio ante constitutionem mundi; sanctuaria tua exornasti et decorasti principibus (pontificibus) et sacerdotibus fidelibus juxta formam coelorum tuorum. Tibi, Domine, etiam placuit modo laudari in hoc servo tuo, et dignum effecisti eum, praeesse populo tuo; illumina eum et effunde super eum gratiam et intelligentiam Spiritus tui principalis, quam tradidisti dilecto Filio tuo, Domino nostro Jesu Christo; da ei, Deus, sapientiam laudabilem, fortitudinem, virtutem, unitatem spiritus ad faciendum omnia per tuam cooperationem. Concede ei, Deus, Spiritum tuum Sanctum, qui datus fuit sanctis tuis, confirma Ecclesiam tuam puram et sanctam et omnem locum tuum sanctum, largire etiam, Domine, ut servus tuus iste, qui placuit tibi, sit ad enarrationem gloriae et laudem incessabilem, ad glorificationes perfectas et temporari aptas, ad orationes acceptas, postulationes fideles, cogi-

*) Hisce expressionibus futurorum praesentia in aeternitate Dei significatur, qua de re vid. Eminentissimum Card. Aguirre in Theol. disp. 44. sect. 8. et S. Th. I. p. q. 14. art. 13.

**) S. Th. I. p. q. 23. art. 5. — dicendum ergo, quod effectum praedestinationis considerare possumus dupliciter et uno modo in particulari, et sic nihil prohibet aliquem effectum praedestinationis esse causam et rationem alterius; posteriorem quidem prioris secundum rationem causae finalis, prioris vero posterioris secundum rationem causae meritoriae, quae reducitur ad dispositionem materiae. Sicut si dicamus, quod Deus praedestinavit, se daturum alicui gloriam ex meritis, et quod praedestinavit, se daturum alicui gratiam, ut mereatur gloriam. Alio modo potest considerari praedestinationis effectus in communi et cetera.

So, this is the real text on page 220 and the phrase “*quem tradidisti dilecto Filio..*” is not to be found, but we read “*quam tradidisti...*”. The meaning changes completely. Compare it to the table the Dominicans present on page 125 of LE SEL DE L’ENFER:

Annexes 3

Deux autres textes

Nous donnons ici les textes des prières d'ordination épiscopales du *Testament de Notre-Seigneur* et des *Constitutions apostoliques*.

Ceci permettra de vérifier l'assertion de Dom Botte que nous avons citée : « Dans le rite syrien, la prière pour l'ordination du patriarche n'était autre que celle du *Testament de Notre-Seigneur*, remaniement de la *Tradition apostolique*. De même dans le rite copte, la prière pour l'ordination de l'évêque est proche de celle des *Constitutions apostoliques*, autre remaniement du texte d'Hippolyte ¹³¹. »

Le Testament de Notre-Seigneur et le rite maronite

Imponimus manus nostras... ou ?

Testamentum Domini Nostri Jesu Christi, dans RAHMANI, p. 30 cité dans Dom Paul CAGIN, p. 286-288	Rite de consécration du patriarche maronite, dans Henricus DENZINGER, <i>Ritus orientalium</i> , t. 2, p. 220
<i>Deus qui omnia in virtute fecisti et formasti, qui fundasti conceptu mentis orbem habitabilem, qui ornasti coronam omnium rerum a te factarum, qui dedisti eis in timore servare jussa tua, qui tribuisti nobis intellectum veritatis, et notum fecisti nobis Spiritum tuum illum bonum,</i>	<i>Deus, qui omnia in virtute fecisti et firmasti ac fundasti conceptu mentis orbem habitabilem, qui ornasti coronam omnium rerum a te factarum, qui dedisti nobis in timore custodire mandata tua, qui tribuisti nobis intellectum veritatis et manifestasti nobis Spiritum tuum illum bonum, qui Filium tuum dilectum misisti unicum Salvatorem nostrum immaculatum pro redemptione nostra,</i>
<i>Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui in puris altis habitas perpetuo, qui es altissimus, laudabilis, terribilis, magnus et omnia videns, qui omnia, antequam fiant, nosti, apud quem omnia, antequam sint, jam erant, qui illuminationem dedisti ecclesiae per gratiam Unigeniti Filii tui, prædefinens ab initio illos qui cupiunt æquitatem et faciunt quæ sancta sunt, habitare in</i>	<i>Deus Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui in puris altis habitas perpetuo, qui es altissimus, laudabilis, terribilis, magnus et omnia videns, qui omnia, antequam fiant, nosti, apud quem omnia, antequam sunt, jam erant, qui illuminationem dedisti Ecclesiae per gratiam unigeniti Filii tui, prædefinens ab initio illos, qui cupiunt æquitatem et faciunt, quæ sancta sunt, habitare in</i>

131 — B. BOTTE O.S.B., *Le Mouvement liturgique*, p. 168.

<i>mansionibus tuis :</i>	<i>mansionibus tuis :</i>
<i>qui elegisti Abraham qui placuit tibi in fide, et Henoch sanctum transtulisti ad thesaurum vitæ, qui principes et sacerdotes ordinasti in sanctuario tuo altissimo :</i>	<i>qui elegisti Abraham, qui placuit tibi in fide, et Henoch sanctum thesauro vitæ donasti, qui principes et sacerdotes ordinasti in sanctuario tuo altissimo, Domine :</i>
<i>Domine, qui vocasti eos ad laudandum et glorificandum in loco gloriæ tuæ nomen tuum et Unigeniti tui ; Domine Deus, qui non reliquisti sublime sanctuarium tuum sine ministerio ante constitutionem mundi et ex mundi constitutione sanctuaria tua ornasti et decorasti principibus (i. e. pontificibus) et sacerdotibus fidelibus juxta formam cælorum tuorum.</i>	<i>qui vocasti eos ad laudandum et glorificandum in loco gloriæ tuæ nomen tuum et Unigeniti tui ; Domine Deus, qui non reliquisti sublime sanctuarium tuum sine ministerio ante constitutionem mundi ; sanctuaria tua exornasti et decorasti principibus (pontificibus) et sacerdotibus fidelibus juxta formata cælorum tuorum.</i>
<i>Domine cui etiam nunc collaudari placuit, et dignatus es constituere principes (id est præsidentes) populo tuo,</i>	<i>Tibi, Domine, etiam placuit modo laudari in hoc servo tuo, et dignum effecisti eum, præesse populo tuo ;</i>
<i>illumina et effunde intelligentiam et gratiam spiritus tuus principalis, quem tradidisti dilecto Filio tuo Jesu Christo.</i>	<i>illumina eum et effunde super eum gratiam et intelligentiam Spiritus tui principalis, quem tradidisti dilecto Filio tuo, Domino nostro Jesu Christo ;</i>
<i>Da, Deus, sapientiam, consilium, fortitudinem, virtutem, unitatem spiritus ad faciendum omnia per tuam cooperationem.</i>	<i>da ei, Deus, sapientiam laudabilem, fortitudinem, virtutem, unitatem spiritus ad faciendum omnia per tuam cooperationem.</i>
<i>Concede, Deus, Spiritum tuum sanctum, qui datus fuit sancto tuo, mitte eum Ecclesiæ tuæ sanctæ et puræ, et omni loco, qui laudes tuas canit. Da, Domine, ut servus tuus iste placeat tibi, ad enarrationem gloriæ et laudem incessabilem, ad glorificationes perfectas, ad tempora propitia, ad orationes acceptas, ad postulationem fidelem, ad cogitationem rectam, ad cor humile, ad actionem vitæ et humilitatis ac veritatis, ad scientiam rectitudinis.</i>	<i>Concede ei Deus, Spiritum tuum Sanctum, qui datus fuit sanctis tuis, confirma Ecclesiam tuam puram et sanctam et omnem locum tuum sanctum, largire etiam, Domine, ut servus tuus iste, qui placuit tibi, sit ad enarrationem gloriæ et laudem incessabilem, ad glorificationes perfectas et tempori aptas, ad orationes acceptas, postulationes fideles, cogitationes rectas, cor humile, ad actionem vitæ et humilitatis ac veritatis, ad scientiam rectitudinis.</i>
<i>Pater qui nosti corda omnium, huic servo tuo, quem elegisti ad episcopatum, ut</i>	<i>Pater, qui nosti corda omnium, effunde virtutem tuam super hunc servum</i>

I call this cheating! WHAT DO YOU SAY? Both texts are falsified, Denzinger's text is misquoted and the TESTAMENTUM as well:

pibus (i. e. pontificibus) et sacerdotibus fidelibus juxta formam cœlorum tuorum. Domine, cui etiam nunc collaudari placuit, et dignatus es constituere principes (i. e. præsidentes) populo tuo, illumina et effunde intelligentiam et gratiam Spiritus tui principalis, quam tradidisti dilecto Filio tuo, Jesu Christo; da, Deus, sapientiam, consilium, fortitudinem, virtutem, unitatem spiritus ad facienda omnia per tuam cooperationem. Concede, Deus, Spiritum tuum sanctum, qui datus fuit Sancto tuo, mitte eum ecclesiæ tuæ sanctæ et puræ, et omni loco, qui laudes tuas canit. Da, Domine, ut servus tuus iste placeat tibi, ad enarrationem gloriæ et laudem incessabilem, ad glorificationes perfectas, ad tempora propitia, ad orationes acceptas, ad postulationem fidelem, ad cogitationem rectam, ad cor humile, ad actionem vitæ et humilitatis ac veritatis, ad scientiam rectitudinis. Pater, qui nosti corda omnium, huic

As you can see, Father, also Rahmani confirms the *quam* and not *quem*. How about the Syriac text? Did Denzinger and Rahmani make a mistake? I got it checked in the *Suryoyo Online Forum* of Gabriel Rabo, in charge of Syriac Church History at the University of Göttingen in Germany:

"anhar w'oshud sakultonutho w taybutho **hoy** d-men ruhokh rishonoyo **hoy** d'ashlemt l-abrokh habibo yeshu' mshiho" (Text based on "The Synodicon in the Western Syriac Tradition", Voobus, Louvain, 1975)

The relative pronoun *hoy in feminine gender* is appearing twice. If there should be something which could confirm the *quem* instead, the second *hoy* must be replaced by *haw*, which is masculine gender.

If you take the version of Assemani, the text is:

anhar w'oshud 'law (over him) sakultonutho w taybutho hoy d-men ruhokh rishonoyo hoy d'ashlemt l-abrokh habibo moran (Our Lord) yeshu' mshiho

The proper translation would be in both cases in Latin:

„illumina et effunde (*super eum*) intelligentiam et gratiam, *quae est e Spiritu tuo principali, quam tradidisti dilecto Filio (Domino nostro) Jesu Christo...*“

The queue of *intelligentiam* and *gratiam* is only changed between Rahmani and Denzinger. This does not change much, since created graces do not constitute Our Lord as Messiah, but

this is rather the uncreated Grace of the Union (unfortunately Ludwig Ott is too brief here, you must consult Diekamp. Maybe one of your brothers has it in German.) Created graces as *accidentia* in the mankind of the Redeemer **are the consequence and not the principle** of the Hypostatic Union. Neither do those graces constitute the Catholic priesthood in general, because the character is not considered as a grace and can be received, though as a sacrilege, without any infused grace. In the case of Our Lord those created graces are always present, because the *Esse divinum* of the Logos is also the *actus essendi* of His human nature. There are not two *actus essendi* of the Logos and the mankind. This is a result of the distinction between *Esse* and *Essentia* according to St. Thomas. Otherwise you must follow Suárez and Scotus. Thus, created graces are infused with necessity due to the perfection of the uncreated Grace of the Union, which is the Divine Mission of the Son and not of the Holy Ghost. You also can see in the graces which are given to Jesus, the power over the treasure of redemption, which he received in the Incarnation. Anyway, the phrase in question is not a Syriac sacramental form, but a text-formula in the non-sacramental enthronisation of a patriarch.

Let's have a look at list of the names of the various prayer for laying on of hands which Avrillé doesn't discuss nowhere:

Les impositions des mains divers :

Metropolitain maronite :

- 1) « Gratia divina », Denz, t.2, page 194 – 195
- 2) « Deus, qui universam Ecclesiam tuam », Denz., t.2, page 195
- La prière dans la page 200, qui ressemble à celle de Paul VI et bien là pour oindre le chef de l'ordonné et n'est pas accompagnée d'une imposition des mains, bien au contraire de la suggestion d'Avrillé, page 100

Patriarche maronite, ancienne version sacramentelle, qui n'existe plus

- 1) « Deus, qui virtute tua omnia coelesti fecisti », Denz. t.2, page 219
- 2) « Imponimus manus nostras », Denz., t.2, page 219 – 220
- 3) « Deus, qui omnia in virtute fecisti », Denz., t.2, page 220

Patriarche copte-orthodoxe, version sacramentelle

- 1) « Gratia divina », Denz., t.2, page 47
- 2) « Dominator Domine Deus », Denz., t.2, page 48
- 3) « Imponimus manus nostras », Denz., t.2, page 56, ou 35
- L'ordination d'un métropolitain copte est un rite annexe après le sacré d'un évêque, sans effet sacramentel. Voir les rubriques, Denzinger, page 33

Patriache syriaque, ancienne version sacramentelle, qui n'existe plus. Analyse synthétique de Denzinger et Dom de Smet, texte et rubriques

- 1) « Deus, qui omnia fecisti potentiam tuam », comme N°1 patriarche maronite, Denz. t.2, page 97,
- 2) Comme N°3 patriarche maronite, voir indication page 76
- 3) « Imponimus manus nostras », comme N°2 Patriarche maronite, voir l'indication page 77 chez Denzinger.

Nous insistons ici, que ni les rubriques maronites ni syriaques disent, que l'invocation du Saint Esprit pour un patriarche doit remplacer celle de l'ordination épiscopale normale, mais plutôt qu'elle doit être ajouté.

TestSy

- 1) « Imponimus manus nostras », Rahmani, page 29
- 2) « Deus, qui omnia in virtutue fecisti « , Rahmani, page 29-30

Please find enclosed the letter of Mgr Al-Jamil:

Rome le 28 novembre 2005

En réponse aux questions posées par :

THILO STOPKA et Par

Voici les réponses (aux 6 questions posées)

Il est arrivé une seule fois, le 24 avril 1802, qu'un prêtre (Père Michel DAHERYE né à Alep le 27 avril 1761) fut élu Patriarche d'Antioche pour les Syriens Catholiques. Il fut Sacré évêque le 04 mai 1802 puis à la fin de son Sacre épiscopal, fut tout de suit intronisé Patriarche. Le degré patriarcale n'est pas une ordination. L'épiscopat est la plénitude du sacerdoce. Donc après l'épiscopat il n'y a plus d'ordination. Le patriarche comme le Pape n'ont, après leur élections, que le rite de l'intronisation qui n'est pas du tout une ordination.

+ Mikhael Al Jamil
Archevêque Syrien Catholique
Procureur patriarcal près le Saint Siège

Brief von Mgr Younan, syrischer Erzbischof in New Jersey

Dear Thilo Stopka:

I am responding to your question of last email regarding the Prayer of Invocation of the Holy Spirit upon the Bishop to be consecrated. In our Church we still use the same prayer found as you said in the pages 204-205 of the Book of Pontifical Rites, published by Patriarch (Cardinal) Ignatius Gabriel Tappouni 1952. It was used at my ordination and in the most recent one in which I took a part as a co-consecrator.

May the Lord bless you and your work for the Church.

+ Mar Ephrem Joseph Younan
Eparch

-----Original Message-----

From: Thilo Stopka

To:

Cc:

Sent: Fri, 21 Oct 2005 09:20:13 +0200

Subject: Reminder: Question on the Syriac-Catholic Pontifical

To His Lordship Mar Ephrem Joseph Younan

502 Palisade Avenue ✉ Post Office Box 8366 ✉ Union City ✉ NJ 07087-8262

France

Dear Mylord,

please have the kindness to answer a short question regarding the Syriac-Catholic pontifical for the consecration of a bishop. I am working on a study at the moment and I am myself a Roman Catholic. Is the text underneath still used by the Syriac-Catholic Church, or do you use now a prayer close to the pseudo-clementine acts?

In the 50ies the Patriarchat at Sharfeh published the following text which is the same like the Syriac-Orthodox one. The text is translated from pages 204-5 of the Pontifical of the Antiochean Syrians, Part II, printed in 1952, Sharfeh, Lebanon, and carries the *Imprimatur* of Ignatius Gabriel Cardinal Tappuni, Syrian Patriarch of Antioch:

"O **God**, Thou hast created everything by Thy power and established the universe by the will of Thine only Son. Thou hast freely given us the grasp of truth and made known to us Thy holy and excellent love. Thou hast given Thy beloved and only-begotten Son, the Word, Jesus Christ, the Lord of Glory, as pastor and physician of our souls. By His Precious Blood Thou hast founded Thy Church and ordained in it all grades pertaining to the priesthood. Thou hast given guidance that we may please Thee in that the knowledge of the name of Thine Anointed has increased and spread in the whole world. Send on this Thy servant Thy Holy and Spiritual Breath so that he may tend and oversee the flock entrusted to him, namely - to anoint priests, to ordain deacons, to dedicate altars and churches, to bless houses, to make appointments, to heal, to judge, to save, to deliver, to loose and bind, to invest

and divest, as well as to excommunicate. Grant him all the power of Thy saints - the same power Thou gavest to the Apostles of Thine only begotten Son - that he may become a glorious **highpriest** with the honor of Moses, the dignity of the venerable Jacob, in the throne of the Patriarchs. Let Thy people and the flock of Thine inheritance be well established through this Thy servant. Give him wisdom and prudence and let him understand Thy will, O Lord so that he can discern sinful things, know the sublimities of justice and judgement. Grant him this power to solve difficult problems and all bonds of iniquity."

Is this text still the same text in the Syriac-Catholic Church, or did you have changes since Vatican II?

Your servant in Jesus and Mary,
Th. Stopka

In general one must admit, that the work of the Dominicans is based on falsified documents.

Dear, do what is your duty before God!

God bless,